

er Tale, ved Forpagtningscontractens Udløb. At nu en saadan Bildfarelse i Henseende til Contractens Forstaaelse kan være indløben for vedkommende Amtsforvalter og derefter er gaaet igjennem Centralbestyrelsen, er vistnok meget beklageligt, og man kan i saa Henseende sælde hvad Dom, man vil, om Bestyrelsen. Jeg troer imidlertid, at det er en af de Bildfarelser, som selv en meget omhyggelig Bestyrelse meget let kan komme til at gjøre, og jeg indseer slet ikke, at der er nogen Ulykke deri; især naar Feilen bliver rettet, inden Sagen kommer til endelig Afgjorelse. Men naar man imidlertid vil lægge saa stor Vægt derpaa og af den Grund kvalificerer det Forslag, som er fremkommet, som umodent, saa forekommer det mig i alt Fald at være mindre vel foreneligt dermed at ville lægge Saameget i den samme Bestyrelses Haand, som det vilde være Tilfældet efter Minoritetens Forslag, hvorefter hele Sagen lægges saagodtsom aldeles i Regjeringens Hænder. Jeg tilstaaer, at det havde for mig, for det Tilfælde, at det af Minoriteten stillede Forslag skulde gaae igjennem, været mere beroligende, naar den ærede Forslagsstiller havde været noiere bekendt med denne Eiendoms locale Forhold, og dette havde jeg troet; men naar det ikke engang er Tilfældet, at Forslagsstilleren er noie bekendt med de locale Forhold og kan i saa Henseende sige god for Sagens factiske Side, og Regjeringen paa den anden Side heller ikke kan erklære, at der foreligger tilstrækkelige Data til nu at tage en endelig Bestemmelse derom, indseer jeg virkelig ikke, af hvilken Grund man saameget skulde skynde sig dermed. Jeg troer ikke, der kan paavises, at der er nogen Nødvendighed for, — idetmindste ligger det ikke i Sagens Natur, at der er en saadan Nødvendighed — at der skulde behøves over 1 Aar til at faae 4 til 5 Auktioner over en fast Eiendom afholdte. At Sligt har været Tilfældet i ældre Tider, er muligt, og det kan vistnok ogsaa med Hensyn til en enkelt Eiendom endnu være muligt, naar der er særegne Omstændigheder, som forhale Sagen, men ellers er det aldeles bestemt, at der ikke behøves saa lang en Tid til at afholde 4 Auktioner, og at det navnlig ikke behøves, naar

Sagen iforveien er bleven forberedt og de factiske Data, som Legislaturen behøver for at bestemme sig over Salgsobjektet, først ere tilveiebragte af Regjeringen, og som Hensigten er og maa være at tilveiebringe paa næste Rigsdagsmøde. Det Forslag, som er stillet af et æret Medlem udenfor Udvalget, gaaer vel ud paa at lægge Mindre i Regjeringens Haand, idet det er bestemt betegnet, hvilke Skove det er, der maae medfølge i Salget af Jægerspris; men i Genhold til det, jeg tidligere yttrede, og som ogsaa idag har fundet Understøttelse af en anden æret Landsktingsmand, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig i saa Henseende betænkeligt at binde sig, da Sagen jo ingenlunde hæfter saa overordentligt. Jeg troer, man vil kunne stole paa, at det vil være Regjeringen muligt, naar den faaer den fornødne Bemyndigelse dertil paa næste Rigsdagsmøde, at faae Jægerspris med Tilliggende solgt i rette Tid, forudsat, at der overhovedet vil blive gjort Bud derpaa.

Nyholm: Det ærede Medlem, der har stillet dette Endringsforslag, har gjort mig den Ære, idet han motiverede sit Forslag, at udtale, at han vilde sjerne de Betæneligheder, jeg under denne Sags tidligere Behandling havde yttret angaaende det Forslag, som da var stillet af Minoriteten, nemlig at bortsalge Jægerspris Slot og de 2 Aulsgaarde samt et for den samlede Eiendom passende Skovareal. Jeg yttrede nemlig, at jeg havde Betænelighed, og at jeg nærede Frygt for, at man saa kom til at overlade altfor Meget til Administrationen. Det er vist, at denne Betænelighed har han sneret, idet han ganske bestemt har udtalt, hvor stort et Skovareal af Jægerspris Skovdomaine der skulde følge med ved Bortsalget. Men jeg troer ogsaa, at det vilde være meget uheldigt, hvis Thinget uden videre vilde gaae ind paa et Forslag, som forekommer mig ikke at hvile paa nogen fast Grund. Jeg siger: det hviler ikke paa nogen fast Grund, thi, hvilede det paa fast Grund, maatte man kunne komme frem med bestemte Argumenter for, hvorfor man just skal sælge disse 307 Edr. Land Skov. Da jeg nu har den Lykke at være saa temmelig godt localiseret paa Jægerspris, vil jeg tillade mig at gjøre det